

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 21 Marca v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 13 marca.

Dnia 10 t. m. NAYJAŚNIEYSI CESARZ JEGOMOŚĆ, CESARZOWE, i Ich Wysokość Wielki Xiążę MIKOŁAJ PAWŁOWICZ, Wielka Xiężna ALEXANDRA FEDEROWNA i Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ, dopełniając obowiązków chrześcijańskich, przystępowali do najsświętszych tajemnic Chrystusowych, w mniejszej cerkwi zimowego pałacu.

D. 12 marca, jako w rocznicę wstąpienia na tron NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI, spiewane było uroczyste *Te Deum*, w kaplicy pałacowej, w Cerkwi katedralnej Najswiętszej Panny Kazańskiej i w innych kościołach stolicy. Wicczorem miasto było oświecone.

Nayjaśniejszy Wielki Xiążę Jmć Cesarzewicz, KONSTANTY PAWŁOWICZ, przejeżdżał t. m. dnia 3 o godzinie 4 z południa przez *Narwę*, a d. 5 o godzinie 5 z południa przez *Nitawę*, w podróży z St. Petersburga do Warszawy. W obu miejscach bawił tylko przez czas zmiany koni, i w pożądanym stanie zdrowia w dalszą wyjechał podróż.

Honorowy członek wydziału admiralicji państwa, rangi 7 klasy i kawaler Au J. Głotów, znany z dzieł swoich o marynarce, które na rozkaz Nayjaśniejszej Wielkiej Xiężny Jeymości, ALEXANDRY FEDEROWNY, przesłane zostały do Nayjaśniejszego Jeyowca, Króla Jegomości Pruskiego *Fryderyka Wilhelma III.* i od niego łaskawie przyjęte. Teraz d. 4 marca P. Głotów miał szczęście od Jego Królewskiej Mości otrzymać medal złoty przy następującym reskrypcie: „Dnia 6 sierpnia roku zeszłego otrzymałem przysłane mi dzieła WP., i na dowód mey uprzejmości, przesyłam WP. medal złoty, tu załączony. Berlin dnia 12 stycznia 1823. „*Fryderyk Wilhelm.*“

Z jednej strony tego medalu jest wizerunek królewski z napisem w języku niemieckim: *Fryderyk Wilhelm III Król pruski*; z drugiej strony Prusji, w postaci jenuusza skrzydlatego, trzymającego w ręce prawej róg obfitości, w lewey zaś trójzębem uderzający w skałę.

Kurs petersburski dnia 9 marca: dukat holenderski nowy 11 r. 60 kop. Zmiana złota 2 r. 89 kop. Zmiana srebra 2 rub. 73½ kop. i 2 r. 73 k.

Nieustający dochód kommissyji umorzenia długów: 68 assygn. - po — — — 98
68 brzęczącą monetą — — — 95½ } procentow
58 takąż - - - - - 80 }

KRÓLESTWO POLSKIE.

(z *Korrespondenta Warszawskiego.*)

W Imieniu Nayjaśniejszego

ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSYJ, KRÓLA POLSKIEGO

etc. etc. etc.

XIĄŻĘ NAMIESTNIK KRÓLEWSKI

W Radzie Stanu.

Choć otworzyć Żydom sposobność do stałych zarobków, i wzbudzić w nich chęć do pracy rolnictwa, na przełożenie kommissyji rządowych spraw wewnętrznych i policji, tudzież przychodów i skarbu, postanowiliśmy i stanowiąmy:

O zarobkowaniu rolniczym.

Art. 1. Wolno jest żydom osiadać na gruntach ornych w dobrach rządowych i duchownych, które od miejscowej potrzeby folwarków, lub też od lepszego uposażenia włościan, okazały się zbywającymi, na pustkach włościańskich, tudzież w zarosłach lub lasach od leśnictw odłączonych, pod warunkami niżej opisanymi.

Art. 2. Jeden osadnik tyle tylko gruntu ornego, lub wykrudować się mającego, otrzymać może, ile on sam, jako rolnik, obrobić potrafi, i w miarę funduszu potrzebnego na zakład gospodarstwa, który fundusz pierwej okazać powinien.

Art. 3. Żydzi, na gruntach osiadający, zajmować się powinny gospodarstwem rolniczym.

Wyrabianie lub szynkowanie trunków zabronione im jest pod karą oddalenia z osady, i utracenia na zawsze dobrodziejstwa do pozyskania gruntu, prócz kar ogólnie wskazanych na szynkujących lub wyrabiających trunki bez konsensu.

Art. 4. Czeladź wszystka, jakiej do pomocy w gospodarstwie rolniczym potrzebować będą, z samych tylko Żydów obojey płci składać się ma.

Trzymanie czeladzi chrześcijańskiej Żydom jest zabronione.

Art. 5. Rozległość osad ma być taka, jaka urządzeniami dla kolonistów jest przepisana.

Nie wolno Żydom nadaney osady, pół włoki lub mniej obymującej, rozdzierać, ani drugiemu w części, bez zezwolenia właściwej władzy, odstępować.

Art. 6. Osiadający na gruncie otrzyma zapomogę w drzewie na budowę, tam, gdzie to z lasów rządowych danem być może.

Opuszczający osadę nie będzie miał prawa do wynagrodzenia za postawione budowle, i budowle te pozostaną własnością Skarbu.

Art. 7. Grunta dawane będą Żydom na czynsz lub za dobrowolną umową, z obowiązkiem odrabiania powinności, do osady przywiązanych.

Grunta gotowe orne i pustki włościańskie puszczone będą w czasową krudunkę karczować się mające w wieczystą dzierżawę.

Art. 8. Jeżeli Żyd osiada na gruntach ornych, do których opłata czynszu lub powinności są przywiązane, a grunta te są obsiane i z budowlami w dobrym stanie, w takim razie otrzyma uwolnienie na jeden rok od opłaty czynszu, podatków publicznych i gruntowych, od odbywania powinności ciężarów gruntowych, wyjąwszy jednak ciężary gminne i daniny kościelne.

Art. 9. Jeżeli Żyd osiada na gruncie ornym nieobsianym i w części w budynki opatrzonym, wtenczas uzyska uwolnienie podobne jak wyżej na lat trzy.

Art. 10. Jeżeli osiada na gruntach ornych, nieobsianych i bez budowli, otrzyma uwolnienie, jak wyżej, na lat sześć.

Art. 11. Osiadający na gruncie wykrudować się dopiero mającym, i bez budowli, otrzyma uwolnienie od opłat i ciężarów w artykule 8 wyrażonych, na lat dwanaście.

Art. 12. Gdyby Żyd po upłynieniu lat wolnych, chciał opuścić osadę, obowiązany będzie do zaspokojenia czynszu i wynagrodzenia powinności, oraz drzewa, jeżeli takowe dane było z lasów rządowych, a pomimo tego budynki na osadzie wystawione nie zostały, prawo swoje odprzedać może za konsensem właściwej władzy.

Art. 13. Osiadający na gruntach rządowych żydzi, obowiązani będą, podług zatwierdzonego porządku i placu, budowie wystawic.

Art. 14. Wolność osiadania na gruntach służy tylko żydom krajowcom. Chcący więc osiąść na roli, winien niewątpliwie udowodnić, że jest krajowcem, a nie zagranicznym.

Art. 15. żydzi, chcący osiąść na gruntach w dobrach rządowych i duchownych, zgłaszać się mają do właściwych komisji wojewódzkich, z wyrażeniem, w jakich dobrach osiąść zamierzają.

Art. 16. Osiadający na gruntach w dobrach prywatnych żydzi, podlegają tym samym warunkom jakie w artykule 3, 4 i 5 są przepisane.

O zarobkowaniach przemysłowych.

Art. 17. Jak mieszkańcom innych wyznań, wolno jest równo każdemu żydowi sprawować bez żadnej przeszkody, wszelki kunszt, rzemiosło lub professyę, wyjąwszy roboty przedazy trunzków po wsiach, chociażby do żadnego zgromadzenia rzemieślniczego nie należał. W takim razie nie jest mocen wyzwać uczniów, i zaświadczenia jego nie mogą służyć do udowodnienia lat wprawy pracującej czeladzi, ponieważ to wyłącznie majstrom, należącym do zgromadzenia, podług postanowienia daty 31 grudnia 1816 roku, jest zostawione.

Art. 18. Zarobkowania handlowe żydom, z zachowaniem ogólnych rozporządzeń i przepisów skarbowych i policyjnych bez ograniczenia równie są dozwolone.

Uskutecznienie tego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, komisjom rządowym, w czem do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu rady administracyjnej dnia 4 lutego 1825 roku.

(podpisano) *Zajaczek.*

Minister spraw wewnętrznych i policyi

(podpisano) *F. Mostowski.*

Radca Sekretarz stanu, generał brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Za zgodność

Sekretarz generalny komisji rządowej spraw wewnętrznych i policyi *Aug. Karcki.*

Doszła tu z *Sieniawy* smutna wiadomość, iż *JO. Xiążę*, na *Klewaniu* i *Zukowie*, *Adam Czartoryski*, b. generał ziem podolskich, feldmarszałek wojsk austriackich, kawaler orderów *ś. Andrzeja*, *Orła białego*, *Złotego runa*, *ś. Stanisława*, był komendant szkoły rycerskiej, marszałek sejmów i trybunałów królestwa polskiego, wzór staropolskiej gościnności, opiekun kunsztów i uczonych, żyjąc lat 90, rozstał się z tym światem. Zgon ten okrył żałobą nappierwsze domy polskie. Pamięć tego dostojnego męża wiecznie w narodzie polskim trwać będzie. (z *Kur. Warsz.*)

A U S T R Y A:

Wiedeń dnia 11 marca.

(z *Gazety Warszawskiej.*)

10 półków piechoty, 3 bataliony strzelców i 2 półki lekkiej jazdy, odebrały rozkaz wrócenia z wyższych i niższych Włoch do kraju austriackiego. Trzecie bataliony węgierskie zostaną potem zmniejszone do jednej tylko kompanii, a trzecie bataliony powracających półków niemieckich będą obrócone na zasób. Z każdej kompanii całego wojska, 20 żołnierzy otrzyma urlop. Tym sposobem wojsko austriackie zmniejszy się ogólnie o 25,000 ludzi.

Wszyscy biskupi w Węgrzech pragną przywrócenia jezuitów, a rząd gubernialny we *Lwowie* polecił ich, względem *N. Monarchy*. Kolegium jezuitów w *Tarnowie* powiększa się przez przyjmowanie młodzieńców do nowicyatu.

F R A N C Y A:

Paryż dnia 8 marca.

(z *Gazety Warszawskiej.*)

Wczora po mszy dał Król *Jmé* prywatne wysłuchanie *Hrabiemu d' Ambrugeac* i *Xiążęciu Eselignac*. Pracował potem *Monarcha* z *Hrabią Villele*.

Pan Pozzo di Borgo, synowiec posła rossyjskie-

go zostający przy dworze tutejszym, i pułkownik w 3cim korpusie wojska francuzkiego, przeznaczonego do Hiszpanii, wyjechał wczora do miejsca swego przeznaczenia. *Generał Molitor* który tym korpusem dowodzić będzie, ma wyjechać jutro.

Czytamy w *Dzienniku Rozpraw* co następuje: „Gdy izba deputowanych składa się z liczby członków, jakiej prawo wymaga, niebytność więc członków lewey strony, nie przerwie jej czynności. Parlament angielski użył także prawa wyłączenia względem niektórych swoich członków, a nawet niedawnemi czasy posłał *Pana Burdett* na kilka miesięcy do więzienia, i przez ten czas wyłączył go od obrad. Izba niższa wyłączyła także zupełnie *Pana Wilkes*, a wydawca znanego pisma opozycyjnego sam przyznaje, że izba niższa ma niezaprzeczone prawo wyłączania członków swoich. W r. 1811 poymano nawet jednego człowieka na sessyi, i mimo jego oporu, wyprowadzono z sali. Większa część członków naszey izby deputowanych, którzy się protestowali, wkrótce zapewne powróci.“

Zapewniają, iż członkowie lewey strony wrócać jutro do izby deputowanych. 15 tylko z nich, postanowiło nie bywać na obradach. Są to tacy którzy się ani na mównicy, ani w biurach izby nie wstawili, i wkrótce się przekonają, iż nieobecność ich będzie dogodniejszą, aniżeli bytność, izba utraci tylko 15 galek czarnych. Ci ichmościowie, którzy obwiniają izbę, iż nie miała względu na zgromadzenie wybiernicze, przez oddalenie swoje niszcą niejako pełnomocnictwo swoich obywateli, i liberalistów, którzy ich obrali, zostawiają bez reprezentantów. Można zjad brać miarę o ich sposobie myślenia i patryotyzmie.

Dziennik Biała Chorągiew donosi emigrantom hiszpańskim, iż w departamencie *Nerac*, mieszka znakomita osoba, która ich znacznemi pieniędzmi wsparła, i nadal wspierać będzie. Dokładniejszą o niej wiadomość powziąć mogą od *proboszcza w Nerac*.

Dziennik Gwiazda pisze: „Marzenia o wojnie z Anglią i powstaniu we Francyi znikły. Z wybuchnieniem wojny z Hiszpanią zniknie także rewolucya.“

Gdy d. 4 b. m. oddział gwardyi narodowej wszedł do izby deputowanych dla wyprowadzenia *Pana Manuel*, generał *Lafayette* odezwał się: *Pod mojem dowództwem, nigdyby się nic podobnego nie zdarzyło.* Z tego powodu *Dziennik Gwiazda* pisze: „Jednakże pod dowództwem *Margrabego Lafayette* zdarzyły się inne, gorsze, wypadki. Czyliż nie dowodził, kiedy gwardya narodowa ciągnęła do *Wersalu*? Czyliż był spokojnym świadkiem napadu na pałac Królów naszych, zamordowania straży bokowej, i porwania rodziny królewskiej? Czyliż nie dowodził, kiedy *Ludwika XVI* i *Królową* prowadzono do więzienia z *Varennes*, i kiedy kazano imać każdego, ktoby zdeymował kapelusze przed temi dostojnymi ofiarami? Pomiedzy członkami lewey strony, którzy na sessyi d. 4. b. m., podczas wyprowadzenia *P. Manuel* nappatryotycznicy się odzywali, byli tacy, którzy *Bonapartego* ustnie i na piśmie witali, chwalili i uwielbiali, kiedy od niego reprezentanci narodowi, oknem uciekać musieli z *oranzeryi St. Cloud*.

Paryż dnia 10 marca.

(z *Gazety Warszawskiej.*)

Dziś, po mszy *ś. deputacya izby deputowanych*, wprowadzona przez ministra spraw wewnętrznych, miała zaszczyt podać *Królowi Jmé* przyjęty projekt do prawa, względem przywołania do czynney służby żołnierzy, uwolnionych do d. 21 grudnia 1822 r.

Wydano dwa następujące rozkazy dzienne do gwardyi narodowej.

1) Półkownik do wyższych i niższych oficerów, oraz gwardyi narodowej 4go legionu. „*Mości Panowie!* Słyszeliście ze słuszną pogardą, iż *Pan Mercier*, sierżant pierwszej kompanii 3go batalionu, odbywając służbę w izbie deputowanych, wbrew rozkazowi *Pana Fremont*, kapitana swego, nie choiał dopełnić d. 4 b. m. zalecenia, przesa izby. Czyn ten jest niestety prawdziwym, gdy

go rapport Pana Fremont, podany marszałkowi, potwierdza. Takie uchybienie karności, jest bez ochyby, obrazą gwardyi narodowej: bo urządzenie jej nosi szczególną cechę nieograniczonej przychylności do rządu. Bolesć moję jednak z tak smutnego i niespodziewanego wypadku, zmniejsza przekonanie, iż gwardya narodowa legionu, wszelkiego stopnia, dzieli ją ze mną, gdy w każdym zdarzeniu, dała dowody przywiązania do porządku, posłuszeństwa w służbie i gorliwej przychylności.“

(podpisano) *Pallisart Quatremetre* Półkownik 4go legionu.

2) Rozkaz dzienny 7go legionu d. 6 marca 1823: „Oficerowie, podoficerowie, grenadierowie i strzelcy! Czyn bezkarności został popełniony w nader ważnym wypadku przez pewnego podoficera gwardyi narodowej paryzkiej; co zasługiwać powinno na nagane wszystkich, których obchodzi honor tak szanownego korpusu. Dnia 4 marca prezes izby deputowanych, polecił stojącej tam straży gwardyi narodowej, uskutecznić postanowienia izby. Sierżant straży odmówił posłuszeństwa kapitanowi swemu; zapomniawszy, iż każdy oddział pod bronią winien być posłusznym, i niemoże roztrząsać danych rozkazow. Uchybienie to karności okryłoby nas hańbą, gdybyśmy pogardy naszej nie okazali, i gdyby ten, który się go dopuścił, nie został przykładnie ukaranym. Uplywa już rok 10ty spólney naszej służby; ósmy już rok, jak wami dowodzę. Umieć cenić taki zaszczyt, lecz byłbym go niegodny, gdybym w tej chwili nie wzniósł głosu mojego, i nie ubolewał z wami nad takim uchybieniem karności i t. d.“

(podpisano) Półkownik 7go legionu, Hrabia *August Quelen*.

Oficerowie sztabowi 5go legionu gwardyi narodowej, oraz półkownicy 3go, 4go i 6go legionu, wynurzyli w pismach publicznych swój gniew, z powodu wyżej wymienionego, nieprzyzwoitego postępku sierżanta *Mercier*.

Dziennik *Biała Chorągiew* ogłosił zdanie Pana *Conen St. Luc* o wyłączeniu *P. Manuel* z grona członków izby. Wyrażono w nim: „Adwokaci wyrugowali go z pomiędzy siebie; w departamencie, w którym się urodził, jest wymazany z listy obywateli; a w Wandei protestowano się przeciwko wyborowi jego.“ Dziennik *Konstytucjonista* (pisze gazeta berlińska) zaprzecza temu wszystkiemu.

Wyjazd *Xięcia Angoulême* do wojska został odłożony do d. 15go b. m. Podług innych zaś wiadomości, zamówiono na dzień 2 kwietnia, wóz pocztowy dla 12 osób, należących do dworu *Xiężny*, i mających jechać do *Bordeaux*.

Na sessyi izby deputowanych d. 8 b. m. znajdowało się znówu tylko 5 lub 6ciu członków lewej strony; na lewym środku siedziało podobnie blisko 12 członków; prawa zaś strona była całkowicie napelnioną. Zdano sprawę o petycyach; mówił potem *Pat. Syrieys de Mayrinhae* imieniem kommissyi o projekcie do prawa względem rachunkow z r. 1821. Kommissya radziła między innymi wyznaczyć 733,000 fr., których minister spraw wewnętrznych żądał na wystawienie teatru opery.

WŁOCHY.

Rzym dnia 22 lutego.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Kardynał *Consalvi*, sekretarz stanu państwa Kościelnego, zachorował przed niejakim czasem. Słabość jego grożąca niebezpieczeństwem, tak mocne wrażenie uczyniła na *Oycu ś.*, iż lękają się, aby nie miała szkodliwego wpływu na jego zdrowie.

Oto są dalsze noty pisane z powodu nie uznania *X. Villanueva*, posłem hiszpańskim w Rzymie.

Trzecią nota urzędowa, kawalera *Aparici*, sprawującego interessa hiszpańskie przy stolicy apostolskiej, do kardynała *Consalvi*, sekretarza stanu państwa kościelnego.

W pałacu di Spagna d. 27 grudnia 1822 r.

„Podpisany sprawujący interessa Króla *Jegomości* Kościelnego przy stolicy świętej, otrzymał zlecenie od swojego Monarchy przez nadzwyczajnego gońca, aby Waszą *Eminencyą* niezwłó-

cznieawiadomił, iż gdy rząd jego mianował *Dona Joachima Lorenzo de Villanueva* pełnomocnym ministrem hiszpańskim w tuteyszej stolicy, uczynił to znając dokładnie jego biegłość w umiejętnościach i jego cnoty, które go mieszczą w liczbie duchownych, zaszczyt swojemu narodowi przynoszących; że Król *Jmóści* nie spodziewał się, aby *Oyciec ś.* mógł mieć inne mniemanie o tak publicznej i znanej osobie, i dla tego z zadziwieniem i bolesnem uczuciem dowiedział się od wspomnianego *X. Villanueva*, iż w Turynie przez jego *Eminencyą X. Tosti*, sprawującego interessa stolicy ś. przy Królu *Jmóści* sardyńskim, wstrzymanym został z oświadczeniem, iż z rozkazu rządu papieżkiego wzbroniona mu jest dalsza droga do miejsca jego przeznaczenia.

Gdy ten krok, niedający się żadnym sposobem usprawiedliwić, ubliża godności i szacunekowi dla rządu hiszpańskiego, który w wyborze swoich agentów i reprezentantów wolność mieć powinien, i który we wszystkich czasach, we wszystkich czynnościach z dworem rzymskim, dał dowody swojej przychylności do dogmatów i karności kościelnej, przeto Król hiszpański, noszący prawnie i sprawiedliwie nazwisko Króla Kościelnego; rozkazał podpisanemu, aby rządowi *Oycy ś.* przedłożył te słuszne uczucia, mogące zmniejszyć cokolwiek dwuznaczne wrażenie lub mniemanie o osobie *X. Villanueva*, które *Oyciec ś.* sam powziął o nim, albo nieokładnie był uwiadomionym, i aby Jego *świątobliwość* nakłonić, iżby wydał stosowne rozkazy, pozwalając *X. Villanuevowi* odbyć dalszą drogę do miejsca jego przeznaczenia, a tem samem oszczędzić Królowi i Kościelnemu nieprzyjemności, z jakąby mu przyszło oddalić zostającego przy jego osobie *Nuncjusza* Jego *świątobliwości*.

Podpisany udzielając Waszej *Eminencyi* to polecenie z rozkazu swojego Monarchy, zostaje i t. d.

Od granic włoskich dnia 7 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Papież wyznaczył dzień 10 b. m. do odprawienia konsystorza, i wydał w tej mierze pismo do 11 prałatów, których chce zaszczyścić kapeluszem kardynalskim.

Pierwszy oddział 17stotysięcznego wojska austriackiego, który na mocy układu, zawartego w *Weronie*, wywydzie z królestwa neapolitańskiego, przechodził d. 28 lutego przez *Rzym*. Składa się z dwóch szwadronów pólku *Vincent*. Dnia 1 b. m. spodziewano się dwóch innych szwadronów tegoż pólku.

List z *Ankony* pod d. 26 lutego donosi, iż d. 15 tegoż miesiąca grecy zdobyli szturmem twierdzę *Patrasso*. Strata ich wynosi 800 zabitych i 400 ranionych. Słychać, iż całą osadę turecką wycięli.

Odebrano wiadomość z *Malty*, iż kilka twierdz tureckich w *Kandyi*, poddało się grekom. Podług zapewnienia kapitanów okrętowych, zawarto na tej wyspie zawieszenie broni na 3 miesiące.

Gazety włoskie donoszą, że okręty hiszpańskie zawijają do portów włoskich, wyjąwszy sardyńskie. Słychać, iż lubo związki dyplomatyczne między Austryją a Hiszpanią ustały, jednak handel między temi państwami nie dozna przerwy; oprócz, że wszelkie potrzeby wojenne nie będą mogły być do Hiszpanii przesyłane.

Król neapolitański dotąd bawi w *Wiedniu*. Dnia 7 marca jego małżonka *Xiężna Floridia* znajdowała się w gronie rodziny cesarskiej, brylanty jakie miała na głowie i szyi, są nadzwyczajnej piękności i nader kosztowne.

ANGLIA.

Londyn dnia 9 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Bawiący tu Grand hiszpański kazał, aby w wypadku weyścia wojska francuzkiego, wszystko w dobrach jego zniszczo: postanowili bowiem hiszpani pustoszyć wszędzie, dokądby się nieprzyjacieli posunął.

Musimy wyznać (pisze gazeta tuteysza *Kuryer*), iż w rewolucyi hiszpańskiej nic takiego odkryć nie możemy, coby nas zapewniało, że rozumna i przyzwoita wolność, będzie skutkiem teraźniejszych usiłowań.

TURCYA.

*Stambuł dnia 10 lutego.
(z Gazety Warszawskiej.)*

Przywołany z wygnania po upadku *Haleta-Effendego* były *Reys Effendi*, *Hamit Bey*, wkrótce po przybyciu swoim do Stambułu (jak już wiadomo) został mianowany *Defter Emini*, czyli intendentem skarbu. Za wstawieniem się tego ministra, wielu ulmanów, skazanych na wygnanie, otrzymało także pozwolenie powrotu do stolicy. Taką łaską wyświadczoną została rodzinie ormiańskiemu *Dusoglu*, okrutnie i niesprawiedliwie przez *Haleta* prześladowany.

Posel angielski *Lord Strangford*, miał d. 30 stycznia naradę z *Reys Effendym*. Dnia 2 lutego odwiedził uroczyscie wielkiego admirała *Chosrew-Mehmed Baszę*, który go przyjął z wielkimi honorami.

Dnia 8 lutego odprawiła się wielka rada, na której byli wszyscy członkowie zwyczajni i nadzwyczajni.

Hrabia *Beaurepaire*, sekretarz poselstwa francuzkiego w *Stambule*, zastępujący tymczasowie *Pana Hyde de Neuville*, mianowanego posłem, przybył dnia 2 lutego do Stambułu. Margrabia *Latour Maubourg* wybiera się napowrót przez *Bukarest* i *Wiedeń* do *Paryża*.

W nocy z d. 3 na 4 b. m. powstał gwałtowny wichur, który wśród błyskawic i grzmotów zrzucił dwie wieże *Meczetu Sultana Selima* w *Skutari*, i znacznie uszkodził domy i okręty.

*Od granic tureckich dnia 27 lutego.
(z Gazety Warszawskiej.)*

Okręty greckie, stojące przed cieśniną *dardaneelską*, dają pilną baczność na okręty kupieckie, które tam płyną, lub ztamtąd wracają; przetrząsają je najsurowiej, a w skutku tego najczęściej zabierają cały ładunek, jako do Turków należący. Tym sposobem udało się nieraz grekom zdobyć kilka bogatych okrętów; lecz za to żeglarze europejscy stali się ostróżniejszymi, i nie łatwo dają się namawiać do dostarczenia Turkom rozmaitych potrzeb. Z tego powodu także, związki między morzem śródziemnym i stolicą Turcyi zupełnie ustały, a Grecy opanowali wiele zapasów wojennych. Ogłoszenie zupełnego zamknięcia *Dardanellów* nie da się skutecznie bez zezwolenia Anglii. Stosunki pomiędzy Anglią i Grecyą zasadzają się na zupełnem uniknięciu tego, coby drugiej stronie dało powód do uzalania. Nie słychać jeszcze o zawarciu traktatów.

Podług wiadomości z *Missolunghi*, *Bozaris* posunął się z swoim korpusem aż do *Vrachori*, stolicy *Etolii*. Turcy nie potrafili nigdzie dać odporu, i chcieli się bronić w mieście *Vrachori*. Tam dopiero przyszło do krwawej walki, w skutku której Turcy schronili się do domów, a przez podłożony ogień ztamtąd wypędzeni, zostali w pień wywiezieni. Grecy mają nadzieję, iż jeszcze w miesiącu *marcu* siły ich połączą się pod murami *Laryssy*. Z powodu tych wypadków odprawiły się w *Missolunghi* nadzwyczajne uroczystości.

*Od granic tureckich dnia 1 marca.
(z teyże gazety.)*

Z *Macedonii* dochodzą same narzekanie z powodu prześladowania chrześcian. *Basza Saloniki* nakłada ogromne podatki na swoich podwładnych, a *muzułmani* nie nieplacą.

Z *Tessalii* nie doszło nic nowego; *Omer Vrione*, który dawniej schronił się do *Vrachori*, ma być teraz otoczony przez Greków w zburzonym samku *Suli*. *Albańczykowie* ciągle oblegają go z Grekami.

Wiadomości z *Akarnanii* i *Etolii* są pomyślne dla Greków. *Arta* i *Prevesa* są opasane i Grecy posuwają się wszędzie bez oporu. W *Morei*, po zdobyciu *Napoli*, żadna jeszcze twierdza nie pędała się Grekom.

W *Patras* fant chleba kosztuje 11 piastrow, a innej żywności oddawna braknie. *Osada Korintu* chciała kapitulować, byleby jej dozwolono wyysc z bronią w rękę, ale Grecy nie przyjęli tego warunku.

Niedaleko *Patras* przytrzymany został okręt papieżki, chcący Turkom dostarczyć żywności.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Gazety Ryzk. Zuschauer.)

Zapewniają, że *Król Jmć francuzki*, już d. 27 lut. okazał wielkie nieukontentowanie na podanie, wyłączenia *P. Manuel*, jako mogące być przyczyną zamieszania.

Mówią o częstych i znaczących przestępstwach przeciwko subordynacyi, zdarzonych w woysku francuzkiem na granicy hiszpańskiej.

Wielu bankierów paryzkich oświadczyło się już, podjęcia się kredytu 100 milionów za 79 procentów.

Między granicą i *Ebrem* znajduje się 13 fortec, które spieszenie przywodzą do stanu obrony, i podobno uporczywie bronione będą.

Prowincjonalne deputacje *Madrytu*, *Toledo*, *Malagi*, *Caceres* i *Burgos*, obiecały, kontyngensa swe do ostatniego zaciągu, 30,000 ludzi, do 12go *marca* uzbrojone wystawić.

Mniemają niektórzy, iż jeśli między *Francyą* a *Hiszpanią* do wojny nie przyjdzie, tedy bardzo ścisłe między nimi nastąpi przymierze, które przy wielkiem obu krajow uzbrajaniu się, bardzo znaczącem stać się może. Pewną zdaje się, że przez samo to uzbrajanie, wiele stosunków w *Europie* zachodniej odmienić się może. Gdy *Rzymianie* obce narody osłabić chcieli, wtedy bronili im gotować się do wojny, jednemu przeciw drugiemu; a gdy do wojny przyszło, najsłabszego dopoty wspierali, aż się stał najmocniejszym; potem przechodzili na stronę drugiego.

W artykule z *Bajonny* pod 28 lutego czytamy: Spodziewają się ze strony francuzkiej, że do 1go *kwiet.* będą mogli rozrządzać 18 do 20,000 ludzi, którzy przodem bandy wysławszy i zostawwszy rzeczy w *Bajonnie*, *Pampelunę* i *San-Sebastian* ściśle opaszą, i trzema punktami do *Madrytu* pociągną. Jeżeliby *Król Madryt* opuścił, tedy się ustanowi rejencya i ogłosi ułożona konstytucya. *Artyllerya* tych 20,000 ma wziąć z sobą pięćdziesiąt dział.

W pewnej stolicy, syn dobrych obywateli doszedłszy do pełnoletności, żądał aby mu rodzice oddali połowę majątku. Przeznaczili mu tyle, ile wystarczyć mogło na porządne utrzymanie życia, a resztę otrzymałby po ich zgonie: niewdzięczny syn, nie przestając na tym, pozwał rodziców, którzy słusznie obrażeni takim postępowaniem, dowiedli, iż ten syn nie był ich synem, wzięli go w niemowlęctwie, jak opuszczonego sierotę, i dotąd prawnie nie przysposobili. Sąd odrzucił żądanie pozywającego, który jednak otrzymał od zacnych opiekunów tyle, ile mu dobrowolnie przeznaczili.

We *Liwowie* ogłoszono urządzenie dla aptekarzy: każde wykroczenie przeciw *taxie* lekarstw, karane będzie sztrafem od 24 do 48 dukatów.

W opisanu oblężenia przez Greków twierdzy *Napoli di Romania* znajduje się ta wiadomość, że już taki był głód w twierdzy, iż dowódca turecki dawał 4 niewolników za jednego kota, a nie mógł nabyć: bo ktoby wziął niewolników, musiałby ich żywić.

Potwierdza się wieść o zaburzeniach w *Madrycie*, z przyczyny zmiany ministrów. Słychać także, iż stany uchwały, aby *Król* i jego rodzina opuścili *Madryt* i udali się do *Korunny*.

Kurs wileński na *assygnaty* od dnia 16 *marca* rubel srebrny 3 rub 78½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 55, stary r. 11 kop. 36, *imperyal* r. 36 kop. 70½.

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora*.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 21 Marca Roku 1823 r. s.

Arenda domu.

1. Od Magistratu Powszechney Opieki Lit. Wileńskiej podaje się do wiadomości, iż dom W. Józefa Doroszki w mieście Wilnie na ulicy Dominikańskiej sytuowany, wypuszcza się w arendę od daty 23 apryla terażniejszego roku, dla zaspokojenia długu szpitalowi śgo Jakóba od Doroszki należnego, a zatem życzący wziąć ten dom w arendę, zechcą jawić się na targi do teyże Magistratury Powszechney Opieki z pewnymi ewikocyami na termina: pierwszy 27go, drugi 29go terażniejszego marca, i ostateczny 5go dnia następującego mca apryla. Członek Magistratury Józef Puzyna. Sekretarz Pietraszewski.

Dentysta.

1. Niżej podpisany mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność, z racyi wielu osób adresuujących się do mnie, a nie wiedzących o mieszkaniu moim, zatym przedsięwziętem ogłosić przez Gazetę, iż mieszkam w domu Doktora WJP. Lieboszyca na ulicy Niemieckiej.

Marca 18 d. 1823. J. Neumark Dentysta.

Arenda majątku.

1. Majątek Smilgie w powiecie Trockim mil 8 od Wilna, z usiewem: żyta beczek 13 i pszenicy beczek 2, siana móroźnego ukosu corok wozow 500, w lasach i najwyżniejszej ziemi, z dostatnim nato robotnikiem, jest do oddania w arendę 5cioletnią, zaś obora bydła, wszelkie żywiola, miedź browarna, siana pozostałe więcey sta wozow, ze zbożem i wszelkiem nasieniem na usiew wiosenny, i wszelka ruchomość jaka tylko znajduje się ad fundum sprzedaje się; zatem życzący nabydź może wchodzić w układy z aktorem rzeczy W. Jozefatem Butkiewiczem Regentem, mieszkającym w Wilnie w domu W. Hrynaszkiewicza na przeciw ogrodu Botanicznego pod N. 160.

1823 mar. 21, dnia takowe twiadomienie może bydź umieszczone w Kuryerze Litew.

Jan Pisanka Sędzia Ziem. Wileń.

Pantaleon.

1. W domu Maxa na Trockiej ulicy położonym, znajduje się w mieszkaniu niżej podpisanego pantaleon nowy mahoniowy, na sześć oktav, z mechaniką angielską, zrobiony przez samegoż przedawcy. Jan Noak.

Arenda domu.

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dom murowany Xiędza Prałata Ignacego Kontryma, położony w Wilnie na Święto-Michalskim zaułku, pod N. 136 oddany na ewikcyą na zabezpieczenie Skarbu po byłych w miastach Grodzińskiej Gubernii Grodzie, Brześciu i Kobryniu poborcach akcyziny od trunków poszlin, Józefie Houwalcie, Kollusowskim, i Kontrymie, oddaje się od d. 23 następującego kwietnia w roczną arendowną tenutę, a zatem życzący wziąć w arendę ten dom, zechcą przybywać na targi do tego Rządu na terminy 19, 21 i 23 terażniejszego miesiąca. Dnia 15 marca 1823 roku. Assessor Nowicki. Sekretarz Wierzbicki. Gubernialny Sekretarz Wincenty Maksimowicz.

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.

Na uzyskanie Skarbowych pieniędzy 8553 rub. 33¹/₂ kop. assygn. roztrwonionych przez Lewina Hilkowicza, byłego kupca iszey gildy, który podług wyroku Podolskiego Głównego Sądu Cywilnego Departamentu 1821 roku nowembra 12 wydanego, za zawarcie fałszywego kontraktu na imie Moszki Rafałowicza, Mohilewskiego kupca 3ciey gildy na dostawę prowiantu, pozbawiony dobrego imienia i kredytu, oddane na sprzedaż z publicznych targow dwa drewniane domy tegoż Hilkowicza, położone Telszewskiego powiatu w miasteczku Gorzdach; a zatem życzący kupić takowe domy zechcą jawić się do tego Rządu na naznaczone terminy: 1szy d. 30 apryla, 2gi 2go maja terażniejszego roku, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które później nastąpi w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 15 marca 1823 roku. Assessor Nowicki. Sekretarz Wierzbicki. Gubernski Sekretarz Wincenty Maksimowicz.

2. Na skutek Dyllacyynego Dekretu Sądu Magistratu Miasta Wilna w exdywizyi Radnego Józefa Gaydamowicza dnia 19 7bra 1822 roku nastalego, podaje do powszechney wiadomości, iż domy tegoż Gaydamowicza na Zarzeczcu pod N. 593 i 594 położone, z publiczney Licytacyi in fundo powyższych domow uskutecznić się, w dniu 29 terażniejszego mca marca, oraz w dniach 2 i 5 nadchodzącego mca apryla mającey, zostaną więcey dającym wyprzedaney. Jakową awizacyą jako dellegowany Urzędnik podpisuję. Dat 1823 marca 15 dnia. Marcin Straus R. M. W.

2. Dom murowany Numerami 291 i 192 oznaczony, na Rudnickiej ulicy położony, urzędowym świadectwem oceniony, do wieczystey posesyi niżej podpisanego przynależny, znajduje się do sprzedaży lub zamiany na ziemski majątek lub też do najęcia rocznego lub 3letniego z wszelkimi wygodami, za mierną cenę i dostateczną ewikcyą. Niemniej domy pod Administracyą niżej podpisanego będące, jako to: dom w części murowany w części drewniany po Samsonowiczach za Ostrą Bramą położenie swe pod N. 1280 mający. Drugi drewniany pod N. 1122 do posesyi WW. Prezydentow Statkowskich przynależny. Trzeci dom murowany do posesyi Szablowskich na ulicy śto Stefańskiej pod N. 1216 przynależny, niemniej krama w jatkach chrześciańskich pod N. 38 położona, są do zaarendowania rocznego, życzący one odziedziczyć niech się zgłosi do niżej podpisanego. 1823 marca 17 d. Maciey Pawłowski.

Wolno drukować Wincenty Malinowski B. M. W.

2 Franciszek Pastkiewicz Sędzia Ziem. Ptuszymiań. Antoni Koziel Sędzia Ziem. Zawiley. Michał Wereszczyński Sędzia Grodz. Upit. Szymon Kulwicz Sędzia Ziem. Kowień. Antoni Pomarnacki Sędzia Grodz. Wileń.

Oznajmujemy tem naszym obwieszczym listem UUr. Janowi był. Sędz. Ziem Wileń. Józefowi

Assessorowi 1go Departamentu Ciechanowieckim sukcesorom Adama Ciechanowieckiego, Ottonowi Andersonowi Tytular. Sowiet., Szymonowi Kreskiewiczowi administratorowi majątku Podbrzezia, Ignacemu Kozarynowi, Antoniemu Kaszmirzowi Hipolitowi Antuszewiczom i dalszym wierzycielom zeszłego Adama Ciechanowieckiego forsztmeystra, iż w Sądzie Gł. Departamentu 2go agitowała się sprawa, w której pod r. 1818 januar. 30 dnia zakroczyła remisa taxę i exdywizją majątku Podbrzezia w pie Wileń. sytuowanego przeznaczająca, wszakże dla zaręmanentowanych wydatków Skarbowych Sąd Exdywizor. potąd swej czynności rozpocząć niemógł; lecz kiedy Sąd Gł. Departamentu 2go przez komunikacyą Rządu Gubern. wiadomiony został, że remanent skarbowy już uspokojony i przez rezolucyą swą w r. 1822 nowembra 6 dnia zaszła, dozwoleńszy kontynuować exdywizyą w miejscu ubitych nowych urzędników naznaczyć, przeto my urzędnicy skutkiem Remis. Sądu Gł. Depar. 2go, że od podania niniejszego obwieszczenia za niedziel trzy w komplecie ze trzech złożonym do majątności Podbrzezia zjedziemy, i Sądy Exdywizor. kontynuować będziemy, o czem strony interesowane niniejszym obwieszczeniem listem zawiadamiamy.

Roku 1823 mca marca 14 dnia. Woźny świadczę, iż kopie takowego obwieszczenia dwie z oryginałem zgodna imieniem WW. Franciszka Paszkiewicza Sędz. Ziem. Oszmiań. Antoniego Kociela Sędz. Ziem. Zawil. Michała Wereszczyńskiego Sędzkiego Grodz. Upit. Szymona Kulwica Sędzkiego Ziemskiego Kowień. i Antoniego Pomarnackiego Sędz Grodz. Wileń. UUr. Janowi byłemu Sędz. Ziem. Wileń., Józefowi assessorowi 1go Depar. Ciechanowieckim Ignacemu Kozarynowi i Szymonowi Kreskiewiczowi na instancyą kredytorów oczęzwisto w majątności Podbrzeziu podalem i o terminie zjechania Sądu Exdywizorskiego zawiadomiłem.

Jan Kisiel Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca marca 14 dnia przed Aktami Grodz. Ptu Wileńskiego stawając osobście Woźny wyżej na podpisie wyrażony niniejszą relacyą podanego obwieszczenia zenał. Świadczę.

Regent Kazimierz Daukiza.

Roku 1823 marca 17 d. takowe obwieszczenie może Redakcyą Kurjera Lit. umieścić w druku. Grod. Wileń. Pisarz Naborowski.

2. Roku 1823 miesiąca marca 17 d. Sąd Główny Litewsko-Wileński drugiego Departamentu wremiennego, w sprawie kredytorów zeszłych Józefa i Karolini z Brzostowskich Wołodkowiczow b. Marszałkow Gubernskich mińskich, dekretem dnia 27 8bra przestęgo 1822 roku ogłoszonym, dla niestawających wierzycieli, wykonanie sądzonych Juramentow, w przeciągu do dnia 25. aprila 1823 roku przed sobą sądem zapowiedział, i oraz przez rezolucyą dnia 7. 9bra 1822. roku, dla stawających kredytorow, rejektę przystąg, w przeciągu tegoż czasu, to jest: do dnia 25 aprila idącego roku przeznaczył. Oczem, dla powszechney wiadomości, przez trzykrotną w gazetach Kurjera Litewskiego publikatę, Sąd Główny Litewsko Wileński Wremiennego Departamentu, obwieszcza

Jan Rossochacki Prezyd. i Kaw. Sądu Główn. Wil. Rejent Ildéfons Demontowicz.

W domu Frobenowey na Popławach pod N. 1533 sprzedaje się bryczka kryta z odkładanym wierzchem na rysorach, mało używana, jak również kawalerskie drążki takież nie wiele używane; o cenie zapytać w tymże domie u furmana Piotra Kalużeński.

Przedaż Majątku.

5. Jest do wybycia lub 3letniej od 5go Jerzego arędy majątek Dusieniaty o półtory

mili do Wilna leżący; w którym 12 beczek oziminy wysiewu i odpowiednia ilość panszczyzny znayduje się, z bydłem, browarem, młynem wodnym i dwiema na trakcie Lidzkim karczmami; potrzebujący kupna lub arędy całości tego majątku, lub życzący wziąć w arędę młyn tylko lub same karczmy, mają się udać do dziedziczki JW. Anny z Reutów Goreckiey Woyskiey Wileń. mieszkającej w domu Wróblewskiego przy sto Jańskiej ulicy.

Roku 1823 mca lutego 7 dnia. Takową awizacyą Redakcyą może umieścić do Gazet Kurjera Lit. poswiadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileń.

5. Niżej podpisany ma honor donieść publiczney i łaskawey Publiczności, że dnia 19 marca r. b. w Pawilonie na Bulwarze o godzinie 3ciey poobiedniey wygrywane będą w loteryi, o której w Kurjerze Litewskim kilkakrotnie była wzmianka, dwie ze sztuk, wyrabianych z kości stoniowey, a że z losów jeszcze około sta sztuk od wyprzedziny pozostało, przeto uwiadamia amatorow, iż pomienionych losów dostać jeszcze można u P. Ol wero Pawilonie i w domu P. Moliniego przy placu ratuszowym u niżej podpisanego.

Michał d'Adam.

3. Majątek Kwasowka położony w powiecie grodzieńskim gubernii Litewsko Grodzieńskiej, o 4 mile od miasta Grodna, należący do sukcesorów s. p. Antoniego Lachnickiego aktualnego Radcy stanu, jest do sprzedania. Zyczący nabydź może się poinformować u Kamer Junkra Lachnickiego, w Wilnie w domu Millerów na ulicy Niemieckiey mieszkającego.

Niniejszą awizacyą do druku przyjąć wolno Karol Móravski Assesor Sądu Głównego.

5. Zginał na dniu wezorayszym z domu JW. Pralata Pusłowskiego, szpic mały biały z małą złotą odmianą na uszach. Ktoby znalazł i oddał właścicielowi odbierze nagrodę. Dnia 13 marca 1823. Wincenty Osmolski.

3. Dom Sędziny Kontrymowey nowo wyerygowany, narożny, wzbieg sześciuż c, murowany, czyl kamienica, zawszelkimi wygodami i z obszernym ogrodem, naplacu dziedzicznym, niczym nieconerowany, na ulicy Wileńskiej idąc ku Zielonemu Mostowi, położony jest do przedania lub do zaarendowania całkowicie kontraktm kilkoletnim; ktoby chciał o to traktować i z kim, dowie się w tymże domu, lub w Redakcyi Kurjera Litewskiego.

3 W domu JW. Wice Gubernatora Horna na Zamkowej ulicy pod N. 187 jest do sprzedania nowomodna dwumiestna karyta, drążki czteromiestne używane, sanki okute żelazem i parę koni, ktoby życzył takowe widzieć i o cenie powziąć wiadomość, raczy zgłosić się do zarządzającego tym domem.

Wyjeżdżają za granicę.

3. Do Prus do miasta Królewca Wileński Obywatel szlachcic Tomasz Dobrowolski, dla odebrania należności od tamecznych kupcow, z terminem powrotu za miesiąc cztery.

3. Do Prus do miasta Królewca Wileński Obywatel szlachcic Józef Latoszyński z szlachcicem Adamem Sosnowskim, dla odebrania od różnych osob należnościów na miesiąc cztery z powrotem.

Obszary meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	dnia 20 go. 2 wieczor.	27 cal. 8,9 lin.	+ 10, stopni	Poludniowy	Pogoda
	dnia 21 go. 5 1/2 z rana.	27 — 7,4 —	+ 5, — —	Poludn. Zachodni	Pochmurne